

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a soudců JUDr. Jakuba Camrdu, Ph.D. a JUDr. Lenky Matyášové, Ph.D. v právní věci žalobce: **1) Občanské sdružení Modrý most**, se sídlem Na Nábřeží 5, České Budějovice, zastoupený Mgr. Luděk Šikolou, advokátem se sídlem Dvořákova 13, Brno, **2) Ing. J. V.**, proti žalovanému: **Krajský úřad Jihočeského kraje**, se sídlem U Zimního stadionu 1952/2, České Budějovice, v řízení o kasační stížnosti žalobce 1) proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 23. 2. 2009, č. j. 10 Ca 245/2008 – 41, o návrhu žalobce 1) na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Návrh žalobce 1) na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **se z a m í t á .**

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Českých Budějovicích výrokem I. výše označeného rozsudku žalobu žalobce 1) proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 10. 2008, č. j. KUJCK/29001/08/ODSH/-Čej, zamítl a výrokem II. téhož rozsudku rozhodl o žalobě žalobce 2) proti témuž rozhodnutí žalovaného tak, že napadené rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Uvedeným správním rozhodnutím žalovaný zamítl mj. odvolání žalobce 2), dále zamítl jako nepřipustné odvolání žalobce 1) proti rozhodnutí Magistrátu města České Budějovice, odboru dopravy a silničního hospodářství, ze dne 17. 6. 2008, č. j. OdaSH-5035-1/08/ŠM,Zo a toto rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil. Správní orgán I. stupně jmenovaným rozhodnutím povolil stavbu „Stavební úpravy ulice M. V. a N. N. za účelem změny v užívání Modrého mostu (č. ev. CB-009) pro automobilovou dopravu“ (dále jen „stavba“). Žalovaný předmětné odvolání žalobce 1) považoval za nepřipustné, neboť byl toho názoru, že žalobce 1) nebyl účastníkem daného stavebního řízení.

Proti tomuto rozsudku krajského soudu podal žalobce 1) (stěžovatel) kasační stížnost, přičemž z jejího obsahu je zřejmé, že napadá výrok I. daného rozsudku a s ním související výrok IV. o nákladech řízení vztahujících se k výroku o zamítnutí žaloby stěžovatele. V kasační stížnosti stěžovatel současně navrhl, aby jí Nejvyšší správní soud přiznal odkladný účinek. Návrh přitom odůvodnil tím, že existuje protiprávní stav, kdy rozhodnutí o povolení stavby sice není pravomocné, ale most je již k plánovanému účelu

užíván. Žalovaný se k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti vyjádřil v tom smyslu, že by tento návrh měl být zamítnut. Předmětná stavba je totiž již realizována a v důsledku toho by přiznáním odkladného účinku mohlo dojít ke vzniku finanční újmy investorovi a zhotoviteli stavby.

Podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (s. ř. s.) nemá kasační stížnost odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však na návrh stěžovatele přizná, jsou-li k tomu splněny zákonné předpoklady. Ty definuje pro odkladný účinek žaloby i kasační stížnosti § 73 odst. 2 s. ř. s., podle něhož je k přiznání odkladného účinku třeba, aby výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele (resp. žalobce) nenahraditelnou újmu a zároveň přiznání odkladného účinku se nesmí dotknout nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a nesmí být v rozporu s veřejným zájmem. Od stěžovatele, který žádá o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, se tedy očekává především tvrzení o tom, že mu v důsledku napadeného rozhodnutí – tedy v první řadě rozhodnutí krajského soudu napadeného kasační stížností - vznikne nenahraditelná újma, a vysvětlení, v čem spočívá tato újma a její nenahraditelnost. V případě stěžovatele, který je občanským sdružením, jehož hlavním cílem je ochrana životního prostředí, by se mohlo jednat rovněž o nenahraditelnou újmu na jím prosazovaných veřejných zájmech. Stěžovatel však svůj návrh odůvodnil pouze uvedeným obecným tvrzením, aniž by vznik nenahraditelné újmy (ve shora uvedeném smyslu) doložil.

V dané věci je především klíčové, že stěžovatelem napadené rozhodnutí žalovaného bylo k žalobě žalobce 2) pro vady řízení krajským soudem zrušeno a věc byla vrácena žalovanému k dalšímu řízení. Jak správně uvádí stěžovatel, rozhodnutí správního orgánu I. stupně není v důsledku zrušení rozhodnutí žalovaného pravomocné a nemůže mít tudíž prozatím žádné právní účinky. Na tomto faktu by nic nemohlo změnit to, kdyby Nejvyšší správní soud vyhověl návrhu stěžovatele a přiznal by odkladný účinek jeho kasační stížnosti, kterou se napadá výrok I. a IV. rozsudku krajského soudu. Pokud by se ovšem kasační stížnost stěžovatele a tím pádem i návrh na její odkladný účinek měly vztahovat na celý rozsudek krajského soudu, mělo by přiznání odkladného účinku kasační stížnosti přesně opačný efekt, než jakého stěžovatel patrně zamýšlel dosáhnout, neboť v takovém případě by byly odloženy právní účinky zrušujícího rozsudku krajského soudu, tedy na rozhodnutí žalovaného by se naopak až do skončení řízení o kasační stížnosti hledělo, jako by nadále existovalo a bylo v právní moci. Nejvyšší správní soud dodává, že za výjimečných okolností může vztáhnout odkladný účinek kasační stížnosti nejen na kasační stížností napadený rozsudek krajského soudu, ale i na žalobou napadené rozhodnutí správního orgánu (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 12. 2005, č. j. 2 Afs 77/2005 - 96, publikované pod č. 786/2006 Sb. NSS). V daném případě však není pro takový postup žádný důvod už jen proto, že, jak již bylo konstatováno, rozhodnutí žalovaného bylo zrušeno krajským soudem a rozhodnutí správního orgánu I. stupně tak není pravomocné a nejsou zde tudíž ani žádné právní účinky, jež by bylo možné odkládat.

Nejvyšší správní soud tedy za dané situace neshledal návrh na přiznání odkladného účinku důvodným, a proto ho dle § 107 s. ř. s. ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. zamítl. Tím Nejvyšší správní soud žádným způsobem nepředjímá své budoucí rozhodnutí o věci samé.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 22. července 2009

JUDr. Ludmila Valentová
předsedkyně senátu